

POEMES DE RAMON BRETX

LA JOIA DE CREIXELL I

Formosa joia, ets tu, oh Creixell!
al bell mig de l'Empordà.
Et dic, que abans que sigui vell,
en aquest veïnat, vull retornar.

Els avantpassats, construïren la Capella,
de la Verge, Mare de Déu és anhel.
Antiga, altiva i molt bella,
mirant sempre cap al cel.

Santa Maria de Creixell, és la patrona,
i que, per venir-te a festejar,
avui, tota la gent t'acorona,
sapigueu-nos, per sempre emparar.

La d'en Batlle, és una font,
plàtans, ombra, riu, heures,
on l'estiu et mulles el front,
i la mainada tiren pedres.

La font de les Corculles, és l'altra.
El lleó, no para mai de rajar.
Font, que per sempre serà nostra,
per fer passar més bé el dinar.

Les dues fonts, porten l'aigua a la riera,
que en les gorgues fondes hi blaveja,
i quan corre, sembla que s'esvera,
on l'anguila i el peix festeja.

La tradició, abans portava,
a pujar els carros per l'empedrat.
El pagès, ben carregat anava,
al molí, que tan antic s'ha quedat.

Ara, les algues de la seva bassa,
a les carpes amaga en la fondària.
perquè si no, de fàcil seria massa,
i llavors, tothom les agafaria.

LA JOIA DE CREIXELL II

Bonica joia ets tú, oh Creixell!
de la terra empordanesa.
Per això, des del més jove al més vell,
tots els veïns de la contrada, els teus peus besa.

Ha arribat, per fi, la teva festa,
avui, bell dia de l'any.
Et posarem, més alta la testa,
per celebrar-ho amb afany.

A l'improvisat envelat,
ballarem balls i sardana.
I celebrarem com un esclat,
fent-hi molta xerinola.

Sota els altívols plàtans,
moltes tardes hi ha berenada,
però avui, no serà com abans,
avui hi haurà, gran arrosada.

En "Dalmau", de la història ha estat,
victoriós, fins a les Navas de Tolosa,
el comte d'aquest veïnat,
que celebrem, amb una gran glossa.

En "Pepito", el senyor metge,
va alçar, la seva "Torre vigia".
Va fer-ho, amb molt de coratge,
així, de molt lluny, tothom la veuria.

Borrassà, és el bell poble,
n'és Creixell, el petit veïnat.
Tant l'un com l'altre, són gent noble,
que per sempre, s'hauran, de la mà agafat.

Bella joia, ets tu, oh Creixell!
als peus de la riera de l'Alguema.
Et portarem, per sempre, en la nostra pell,
i per sempre, seràs, el nostre emblema.